

סל
8.9.97

דב"ע נז/01-22

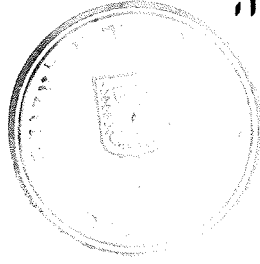
בבית הדין הארצי לעבודה

המערערת

דבורה יגר

המשיב

המוסד לביטוח לאומי

בשם המערערת: עו"ד מ. סובול; עו"ד א. קורל

בשם המשיב: עו"ד גבי לנדריאנס

בפני: השופט אליאסוף, השופט ברק, השופט מרון

פסק דין**השופטת אלישבע ברק**

ערעורה של המערערת הוא על החלטת ועדה רפואית לעררים הפועלת מכוח הסכם הניידות שנכרת בין ממשלת ישראל בשם מדינת ישראל לבין המוסד לביטוח לאומי מיום ט"ו בסיוון תשל"ז (1 ביוני 1977).

המערערת הופיעה פעמיים בוועדות רפואיות. בפעם הראשונה קבעה ועדה רפואית מדרג ראשון ביום 2.6.1988 את אחוז המוגבלות בניידות של המערערת בשיעור 100% לפי סעיף א.7) ברשימת הליקויים המזכים בגמלת ניידות על פי ההסכם האמור. המשיב ערער אז על ההחלטה והועדה הרפואית לעררים קבעה, ביום 17.2.1991 את אחוז מוגבלתה בניידות בשיעור 70% תוך יישום סעיף ליקוי א.6) דו צדדי ברשימת הליקויים שבהסכם האמור. ביום 1.11.1994 דנה שוב הועדה הרפואית בעניינה של המערערת וקבעה שוב אחוז מוגבלות בניידות בשיעור של

100% לפי אותו סעיף א.7) לרשימת הליקויים המדבר על שיתוק מלא דו צדדי. ושוב ערער המשיב, והועדה הרפואית לעררים שבה וקבעה, ביום 4.9.1995, לאחר בדיקת המערערת, כי אחוז המוגבלות שלה בניידות הוא של 70% לפי סעיף 6.א) דו צדדי. בית הדין האזורי מפי השופטת א. עציון (תבי"ע נו/97-01) דחה את ערעורה של המערערת על ממצאי ועדה רפואית זו לעררים. בית הדין קבע, כי אמנם כשמדובר בניידות, הכלל הוא שאין קובעים סעיף מתואם, אך לעתים רחוקות הדבר אפשרי.

אפרט את עיקר העובדות

למערערת טרשת נפוצה והיא הופיעה בפני הועדה כשהיא יושבת על כסא גלגלים. מפרטיכל הועדה לעררים הקודמת בישיבתה ביום 17.2.1991 עולה, שהועדה צפתה בסרט וידאו שצולם על ידי חוקר. החוקר טוען, שהדמות בסרט היא אכן של המערערת. בכסא רואים את דמות, שאליבא דחוקר זוהי המערערת, יושבת בכסא גלגלים. הועדה דאז כתבה, שהסרט לא מתקבל על ידה ולא משכנע אותה לא לכאן ולא לכאן. גם החוקרים העידו אז, כי המערערת משתמש בכסא גלגלים.

ממצאי הועדה מושא הערעור והטענות כלפיהם

כאמור הועדה מדרג ראשון קבעה שחל סעיף הליקוי א.7) לפיו:

7) חוסר מלא של כושר תנועה בשתי הגפיים התחתונות כתוצאה מליקויים במערכת העצבים המרכזית בליווי של אטכסיה או תנועות בלתי רצוניות.

סעיף ליקוי זה מקנה אחוז מוגבלות בניידות של 100%. הועדה לעררים קבעה שחל סעיף א.6) ברם התאימה אותו חלקית באופן שמדובר בשיתוק חלקי דו צדדי. סעיף הליקוי קובע:

6) שיתוק חלקי של שרירי גפה תחתונה אחת הגורם להגבלה ניכרת בהפעלת מפרק הירך או הברך (לא מדובר בטווח התנועתיות הפסיבית של המפרק).

המערערת טוענת כנגד העובדה שהועדה לא נמקה על שום מה אינה מקבלת את ממצאי הועדה מדרג ראשון. אכן נראה לנו, כי מאחר והועדה סטתה בשנית ממצאי הועדה מדרג ראשון, היה עליה לנמק את מסקנתה זו. אין אנו מקבלים את טענת המערערת, כי יש פגם בכך שד"ר אשכנזי, נוירולוג, היה חבר גם בועדה הרפואית לעררים הראשונה משנת 1991 וגם בועדה מושא הערעור, וכן שאין זה מוצדק שנוירולוג יהיה חבר בועדה. העובדה שנוירולוג חבר בועדה היא בהחלט מתאימה למחלה, והיה בה חבר גם אורטופד. אין גם פגם בכך שאותו נוירולוג ישב בשתי הועדות. היה פגם בכך אילו הוא נתן לאחד הצדדים חוות דעת בעניין ואחר כך היה חבר בועדה. לא זה המקרה שלפנינו.

המערערת גם טוענת, שאם יש פגם חלקי, כפי שקבעה הועדה, אך הוא בשתי הגפיים, היה צריך להתחשב בכל גפה בנפרד או לקבוע סעיף ליקוי אחר. יש גם לקחת בחשבון את הסרט לפיו העדה אכן רתוקה לכסא גלגלים.

המשיב הסכים, בדיון בבקשת רשות ערעור (תב"ע נז/10-99 בפני השופט אליאסוף), להחזיר את העניין לאותה ועדה לצורך השוואת ממצאי הועדה לעררים עם הועדה המחוזית שקדמה לה. המערערת לא הסכימה לכך, ובקשה להחזיר את העניין לועדה אחרת.

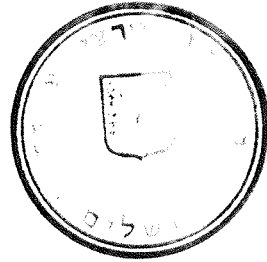
לא ראינו מקום להחזיר את העניין לועדה שונה, ואנו מחליטים להחזיר את העניין לאותה ועדה, ומדריכים את הועדה לבדוק מחדש את המערערת ולנמק במפורט על שום מה לא מקובלת עליה התוצאה אליה הגיע הועדה מדרג ראשון. כן תפרט הועדה על שום מה לא חישה נכות

לכל אחת מהגפיים בנפרד וכן על שום מה לא הפעילה לחלופין את סעיף הליקוי א.4).

המשיב ישלם למערערת הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסך 2,000 ש"ח תוך 30 יום.

נתן החזרה, היום, 11.9.97
 _____
 השופט אליאסוף
 _____
 השופטת ברק
 _____
 השופט בירון

בית הדין הארצי לעבודה בירושלים
 שהעתק זה יישלם למקור
 _____
 מזכיר ראשי
 _____
 תאריך 11.9.97